

ובינשטיין (מימין) בלי הרף לנורמות של מנגנון הממשלתי — אך ברגע שתפס שיא הוא בכרשת איתן לחמן (משמאל)

שנתיים נוספות מתחילת מילוי תפקידו, הוא הועלה כדרגה בפרק זמן מקוצר, על פי המלצת משרד התיקנות, כעובד מצטיין. לחמן מצא סיפוק רב בעבודתו, ולמרות שעות העבודה הכלתי-שיג' רתיות הוא נהנה מכל רגע. צרותיו של לחמן באו ממקור בלתי צפוי.

בעקבות הקמת ממשלת האחרות, נכנס לתפקיד הפרופסור רובינשטיין. הוא מיהר להחריף לכל פינה אפשרית במשרד את אנשיו, תוך זילזול מוחלט במצע שהוא עצמו שקד על כתיבתו. סיסמת שינוי בבחירות האחרונות היתה: "אנשים שאפשר להאמין בהם" רובינשטיין העדיף לפעול מהר ולא לתר. מיד אחריו נכנסה למישרד כל חבורת שינוי:

- עורך הדין גידעון אביטל, יועץ השר;
- נחמן כהן-צדק, עוד עורך הדין, אף הוא יועץ שר;
- אברהם פרוז, עורך הדין שלישי, המרכז את פרויקט הטלוויזיה בכבלים;
- רועי רביב הצעיר, עוזר השר. כעבור חודשיים יורם אלסטר, מנהל חברת-מחשבים וסגן ראש המועצה המקומית רמת-השרון. אל סטר, מוותיקי תנועת שינוי, עוד בי

אלסטר נכנס לתפקידו בתחילת חודש דצמבר. כיום ה-28 בינואר הוא פנה ללחמן והציע לו להתפטר — אחרת יגרום לפיטוריו. אומר לחמן בתצהירו: "תשובתי המיידית היתה שאיני מתכוון להתפטר, וגם איני רואה שום סיבה לכך, מאחר ואני משרת ציבורי, מזה ארבע שנים, ואיני מינוי פוליטי, ומעשיי בתקופה זו מעידים בעד עצמם... המנכ"ל המשיך ללחוץ עליי כי אתפטר, כאשר מדי פעם שונתה הסיבה. כאשר לא היבעתי נכונות לכך באוני השר, בפגישה אישית על-פי בקשתי, נתן לי המנכ"ל, להפתעתי, כ-26 בפברואר, את ההודעה המורה לי תוך 48 שעות שלא לכהן בתפקידי".

בין השאר נאמר במכתבו של אלסטר: "כפי שהסברתי לך, השר ואני הגענו למסקנה כי אינך בעל כישורים ונתונים הדרושים לצורך מילוי תפקיד זה".

לחמן הנהגה ביקש מייד פגישה עם השר, וזו התקיימה עוד באותו היום, בשעות אחר-צהריים. נכח בה, כמוכנן, אלסטר.

על הפגישה סיפר לחמן בתצהירו: "המנכ"ל והשר הדגישו לפני שאין תוכן ההודעה — פיטורין, ואף הטעימו לפני שאין זו גם כוונת השר. משישאלתי מה עליי לעשות, נענית כי

שלב ההוכחות נקבע לשבוע הבא, 25 במרס.

אותך מינתה המיפלגה!

לחמן, שנאלץ בעל-כורחו לצאת לחופשה, עירער לבית-הדין הארצי לעבודה בירושלים. כ-11 במרס, במעמד חמישה שופטים, שניים מהם אנשי-ציבור, הסביר לחמן שהוא חושש שבזמן חופשתו-מאונס ימנו מישורו אחר לתפקיד, או שתפקידו ירוקן מתוכן ועלול להיווצר מצב שלא יהיה לו לאן לשוב.

מלבד זאת הוא ביקש לשוב לתפקידו עד לתחילת המישפט בשבוע הבא. אחר מנציגי הציבור בבית-הדין היה ה"ר אברהם פרידמן, לשעבר נציב שרות-המדינה, כיום מרצה באוניברסיטת סייס. הוא פנה לפרקליטות-המדינה במלים קשות ביותר: "באיזה סמכות עשיתם מה שעשיתם?" הוא שאל, "לחמן הוא עובד-מדינה קבוע! איך אתם, בתוך 48 שעות, נותנים הודעה כזו לעובד תפקיד? מדוע לא פיטרתם?"

אלסטר, שנכח באולם, ביקש את רשות-הדיבור והסביר ששלושה שבועות קודם לכן הוא הציע ללחמן להתפטר.

אב בית-הדין, צבי בר-ניב שלא פסק עד אז לפלוט: "חוצפה! חוצפה!" התערב בשלב זה: "מה זאת אומרת, הצעת לו להתפטר? אתה אורה במישרד! אתה מינוי פוליטי, ואילו לחמן נבחר במיכרו ציבורי, והוא עובד-מדינה קבוע! מי קבע שלך יש כישורים? אותך מינתה המיפלגה!" אלסטר הנרגש הודיע: "אולי השר שלי יצטרך להתפטר, כי הוא נושא באחריות פרלמנטרית!" ענה לו בר-ניב: "הוא לא יתפטר! אתם תלמדו לעבוד עם אנשים! אתה לא צריך לבלות עם לחמן בימי שישי בערב. אתה צריך לעבוד איתו!"

בית-הדין הארצי השאיר את לחמן בחופשה-באונס. אך מחשש פן שר-התיקנות פעל שלא בתוס'לב, הוא פסק שרק לאלסטר מותר למלא את מקומו, עד להכרעה הסופית.

פחד וחשבון

לקראת המישפט עצמו, ש יפתח בשבוע הבא, עומדת כל צמרת שינוי על הרגליים. השר, בן-עשירי מפונק, ומאחוריו ערתי-מצליחנים המשתלטת על כל

שירותי-הרואר, כדי לגרום לזעזוע במערכת.

עובדי-הרואר לא היו מוכנים לזעזוע שכזה. הם הכריזו על סיכסוך עבודה בגלל פרשה זו. לחמן פנה לעורכת-הדין שפרה גליק, והיא פנתה ב-10 במרס לבית הדין-האיזורי לעבודה. גליק ביקשה שבית-הדין יאפשר

לכבוד מר איתן לחמן מנהל שרותי הדואר נכבדי,

המשך לשיחות שהיו לנו לאחרונה ולשיחתך עם שר התקשורת, הריני מצטער להודיעך כי החל מיום 1.3.85 תחדל לכהן כמנהל שרותי הדואר.

כפי שהסברתי לך, שר התקשורת ואני הגענו למסקנה כי אינך בעל כשורים ונתונים הדרושים לצורך מילוי תפקיד זה.

כפי שכבר הודעתי לך גם איני רואה אותך מתאים לשמש מנהל שרות הדואר העתידי לקום.

באשר למעמדך במשרד התקשורת, עומדת בחוקפה הצעת השר. אם תרצה לשוחח אתי בענין זה אשמח להיפגש אתך.

יורם אלסטר

יורם אלסטר
מנהל הכללי

וכך נראית המציאות באחוזת של שינוי בממשלה

ללחמן להמשיך בתפקידו, יבטל את מיכתבו של אלסטר, יאסור על מישורו אחר וזולת לחמן למלא את התפקיד או חלק ממנו ולתת אורכה של שבוע להכנת כתב-ביעיה מפורט. בית-הדין נתן את הצו במעמד צד אחד.

כעבור שבוע הופיעה בבית-הדין נציגת המדינה, עורכת-הדין נעמי לנראו. היא הציעה לבטל את הצו הזמני שניתן לשבוע. המדינה התחייבה שלא למנות מנהל אחר עד שיינתן פסק-דין כתביעה העיקרית. עד אז הציעה שפקיד אחר במישרד ימלא את מקומו של לחמן, שיאלץ לשבת בביתו בחופשה-מאונס.

לחמן התנגד. בית-הדין האיזורי קבע בהחלטתו כי לאור התחייבות השר שלא למנות איש תחת לחמן עד לסיום התהליך המישפטי, די לבית-הדין אם בשלב זה יובטח ללחמן שישב לתפקידו אם יינתן פסק-דין לטובתו.

בינתיים אשכ במישרי בתל-אביב, עד שיימצא לי תפקיד כלשהו... השר המשיך ואמר כי היות ותפקידי ודרגתי הם הבכירים במישרד, לכר מן המנכ"ל, הרי שאינו רואה כל תפקיד שיוכל להציע לי במישרד, ומאחר שלתנועת שינוי אין מישרדים אחרים בממשלה — הרי שאין הוא יכול להציע לי תפקיד הולם את דרגתי וכישורי במישרד אחר.

ההודעה שנמסרה ללחמן לוקה בכיור כחוסר תוס'לב. אלסטר לא יכול היה כלל להכיר את עבודתו של לחמן, משום שלא הספיק לבקר במנהל-הדואר. כישוריו של לחמן כבר נקבעו ואומתו, הן על-ידי הנהלת המישרד הקודמת, הן על-ידי הנהלת בתקופת שרותו היו במישרד שלושה שרים וארבעה מנכ"לים, ואיש לא העלה על דעתו להדיחו או לפטר.

בשיחה אחת מני רבות שקיים אלסטר עם לחמן, הוא הסביר לו כי הוא מעוניין ב"פינוי" מישרת * מנהל

גילגולה הקודם, נכנס לתפקיד מנכ"ל המישרד. הוא היה מוצב במקום הרביעי ברשימה לנכנסת והתפטר מהרשימה כדי להיכנס לתפקיד הממלכתי.

לרובינשטיין היה אינטרס מיפלגתי פנימי למלא את לישתו באנשי שינוי. החלטתו התמוהה להצטרף לממשלה לצד הליכוד עוררה תרעומת קשה בתנועה. שלישי מחברי מועצת התנועה, בראשות ח"כ מרדכי וירשובסקי, התנגדו לעצם הליכוד בממשלת האחדות. השלישי איים לגדול, ככל שהתברר שבניגוד להבטחותיו של רובינשטיין, ממשלת-האחדות אינה יוצאת לאתגר מלבנון וממשיכה להיכנע לתכתיבים של הרתיים.

חוסר

תוס'לב

רובינשטיין היה חייב לתת סוכריות לאנשיו בתנועה, כדי לכצר את מעמדם.

ציפורי: היה שונה